

fængsel eller arresthus, fordi betingelserne for overførsel til åbent fængsel ikke var opfyldt. Fuldbyrdelsen af straffen skal imidlertid også i disse tilfælde ske i åbent fængsel, hvis dette ikke findes betænkeligt efter det i øvrigt oplyste om den dømte, jf. § 22, stk. 2.

Efter § 22, stk. 3, kan fuldbyrdelse af straf i fængsel ske i lukket fængsel, hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte eller personale. Det samme gælder, hvis der efter de i øvrigt foreliggende oplysninger om den dømte og efter kriminalitetens art er bestemte grunde til at antage, at den dømte ved anbringelse i åbent fængsel vil undvige eller begå strafbart eller groft disciplinært forhold eller udvise anden adfærd, der er åbenbart uforenelig med ophold i åbent fængsel.

Fuldbyrdelse i lukket fængsel kan endvidere efter § 22, stk. 4, ske, hvis det må anses for nødvendigt for at beskytte den dømte mod overgreb, eller hvis den dømte efter de lægelige oplysninger bør anbringes i Anstalten ved Herstedvester.

Fuldbyrdelse i lukket fængsel kan i øvrigt ske, hvis den dømte selv ønsker det, og særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler for det, jf. § 22, stk. 5.

§ 22, stk. 3, 1. pkt., medfører i lighed med § 21, stk. 3, nr. 1, i rådets lovudkast om anbringelse i arresthus en udvidelse af muligheden for at anbringe i lukket fængsel, idet det i modsætning til § 22, stk. 3, nr. 2, i arbejdsgruppens lovudkast ikke kræves, at kriminalforsorgen i det enkelte tilfælde kan påvise bestemte grunde til at antage, at den dømte ved anbringelse i åbent fængsel vil udvise en adfærd, der er åbenbart uforenelig med ophold i åbent fængsel. Med bestemmelsen sigtes bl.a. til tilfælde, hvor der ved anmeldelsen til straffuldbyrdelse foreligger kendskab til, at den dømte hører til gruppen af »negativt stærke« indsatte med deraf følgende risiko for overgreb på medindsatte eller personalet.

Endvidere åbner § 22, stk. 4, nr. 1, mulighed for, at der mod den dømtes vilje kan ske anbringelse i lukket fængsel i beskyttelsesøjemed. Denne bestemmelse sigter bl.a. på personer, der har behov for beskyttelse for at undgå udnyttelse, mobning, trusler, vold eller andre overgreb fra medindsatte, f.eks. stofmisbrugere og andre, der er fysisk og psykisk svagt funderet, og som eventuelt tillige har stiftet gæld til medindsatte, samt indsatte, der på grund af deres kriminalitet, herunder navnlig mishandling af børn og sædelighedskriminalitet, ikke tolereres af medindsatte.

§ 22 i rådets lovudkast indebærer ikke i øvrigt ændringer i forhold til de nugældende regler mv. om anbringelse i lukket fængsel.

5.5.2.2.4. Som § 23 i rådets lovudkast foreslås indsat en bestemmelse om *valg af afsoningsinstitution*, der indebærer, at fængselsstraf, så vidt det er praktisk muligt, skal fuldbyrdes i nærheden af den dømtes hjemsted.

Ved afgørelsen af, i hvilket åbent eller lukket fængsel eller i hvilket arresthus den dømte skal anbringes, skal der endvidere tages hensyn til den dømtes egne ønsker, navnlig vedrørende arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssige forhold, jf. § 23, stk. 1.

Efter § 23, stk. 2, kan reglerne i stk. 1, 1. pkt., fraviges (1) ved kortvarig fængselsstraf, (2) af hensyn til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner, (3) af hensyn til muligheden for at beskytte den dømte mod overgreb, herunder bl.a. fra udefra kommende bander mv. tilhørende rivaliserende grupper, (4) af hensyn til muligheden for at yde den dømte pædagogisk, lægelig eller anden særlig bistand, (5) af hensyn til muligheden for at forebygge overgreb på medindsatte eller personale eller (6) af hensyn til muligheden for at forhindre, at den indsatte undviger. Med den sidstnævnte bestemmelse sigtes bl.a. til tilfælde, hvor undvigelsen søges gennemført ved en befrielsesaktion, der iværksættes uden for den pågældende afsoningsinstitution.

§ 23 bygger på, at det geografiske nærhedsprincip er udgangspunktet, hvilket ikke indebærer ændringer i forhold til de nugældende regler mv. om valg af afsoningsinstitution.

5.5.2.2.5. Som § 24 i rådets lovudkast foreslås indsat en bestemmelse om *overførsel af indsatte fra lukket til åbent fængsel*, der indebærer, at en indsat i et lukket fængsel skal overføres til åbent fængsel, når betingelserne for anbringelse i eller overførsel til lukket fængsel, jf. § 22, stk. 3, 4 og 5, og § 25, stk. 2, 3 og 5, ikke længere er opfyldt, eller overførsel til åbent fængsel i øvrigt ikke kan anses for betænkelig, jf. § 24, stk. 1.

Efter § 24, stk. 2, kan overførsel til åbent fængsel undlades, hvis den resterende straffetid er ganske kort.

Formålet med bestemmelsen er i overensstemmelse med de nugældende regler mv. om overførsel fra lukket til åbent fængsel at fastslå, at der skal ske overførsel til åbent fængsel, når betingelserne for ophold i lukket fængsel ikke længere kan antages at være opfyldt, eller fortsat fuldbyrdelse i åbent fængsel i øvrigt ikke kan anses for betænkelig.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at en indsat, der er anbragt i eller overført til lukket fængsel af hensyn til muligheden for at forebygge overgreb på medindsatte eller personale, skal overføres til åbent fængsel, når denne grund til anbringelse eller overførsel ikke læn-